

MAGICKÉ MUCHOMŮRKY

Slovo muchomůrka znělo původně „muchomorka“ a odráželo skutečnost, že se plodnice muchomůrky červené dřive používaly na likvidaci much. Plodnice se máčela v mléce, pocukrovala a pak se zavěsila v místnosti. Mouchy se přiletěly nasosat, omámené spadly dolů, kde je stačilo jednou za čas zašlápnout, případně jinak zlikvidovat (například tam nechat vědro s vodou, aby se mouchy utopily).

*Nazdar, kluku, kýla,
hemeroidy, nebo
slepé střevo?*

*To nic nebude, tatínku. Jenom se
trošku přejedl žampiony, vid?*

*Tak on se otrávil muchomůrkami.
Já ho tahám po lese, aby se vyznal v tom,
co sbírá a ty mu navaříš muchomůrky?
Tak se mnou půjdeš ty! Jdeme!*

A JAK SE VYHNOUT OTRAVÁM A CO DĚLAT V PŘÍPADĚ PODEZŘENÍ NA OTRAVU?

První zmínky o jedlosti či jedovatosti hub lze nalézt už u antických učenců. Nesprávně však přemýšleli o původu jedovatosti, který přičítali vnějším vlivům – například houba se údajně mohla stát jedovatou, pokud rostla v blízkosti shnilých věcí, rezavých hřebíků apod. Rozšířené byly i představy o souvislosti jedovatých hub a jedovatých hadů (v blízkosti hadích děr byly houby nebezpečné atd.).

Až ke konci 18. století vyšla najevo skutečnost, že jedovatost je danou vlastností jistých druhů hub a že vnější okolnosti na to nemají žádný vliv. V této době se také započalo se zkoumáním a popisem prvních houbových jedů, nicméně k důkladným chemickým analýzám se lidé dostali až ve 20. století. Ačkoliv je dnešní technika na vysoké úrovni, bylo možné analyzovat jen zlomek všech houbových jedů. Jedovaté houby mají totiž velmi složitou stavbu. Ve spoustě druhů hub je rovněž přítomna celá směs jedů, a určité složky jsou tedy v proměnlivém množství. Houbové jedy tedy nejsou zatím zcela probádané, což souvisí i s případným ošetřením při otravě houbami.